

Het dierenwelzijn van een megastal varken

Er leven ruim twaalf miljoen varkens in Nederland. Je ziet ze nooit, want ze zitten levenslang opgesloten in stallen, dicht op elkaar gepropt zonder ooit daglicht of modder te zien

Grootste misstanden

- geen ruimte, geen daglicht, geen natuurlijke omgeving
- onderlinge agressie door gebrek aan afleiding
- te veel moedervarkens staan langdurig en individueel vast tussen stalen stangen
- pijnlijke verminkingen: staart en tandpuntjes worden onverdoofd verwijderd
- langdurige veetransporten onder erbarmelijke omstandigheden

Het dierenwelzijn van een megastal varken

Enige dagen na de geboorte worden bij de biggetjes de tandjes afgevijld, de oren doorboord voor het aanbrengen van een oormerk en het staartje afgeknipt. Al deze handelingen worden onverdoofd uitgevoerd. Tot voorkort werden alle mannetjes ook nog onverdoofd gecastreerd. Sinds 2009 worden de biggetjes wel verdoofd, maar aan de napijn wordt niets gedaan. Gelukkig is 40% van de Nederlandse varkensboeren nu helemaal gestopt met castreren.

Na slechts vier weken worden de biggetjes bij hun moeder weggehaald. De meeste biggetjes worden in zes maanden tijd vetgemest. Soms ligt het mestbedrijf aan de andere kant van Europa en moeten ze eerst lang op transport. Op het mestbedrijf in Nederland staan de biggen met zo'n tien tot twintig lotgenoten samen in kale hokken. Per varken is tussen de 0,3 en 1 m² beschikbaar, afhankelijk van hun gewicht. Languit liggen lukt niet altijd.

Een varken is intelligent, sociaal en zindelijk, maar er is geen ruimte om natuurlijk gedrag te vertonen. Hij kan bijvoorbeeld niet wroeten, niet spelen en zijn 'bed' niet van zijn 'wc' scheiden. Het gebrek aan afleiding veroorzaakt frustratie en verveling. Dit kan leiden tot agressie en kannibalisme.

Eén op de zes varkens haalt de slachtleeftijd niet eens. De slachtleeftijd is zes maanden. De big weegt dan 80 à 110 kilo. De slacht kan aan de andere kant van Europa gebeuren, omdat slachten in het buitenland iets goedkoper is, of omdat men een stempel van een ander land op het vlees wil. De biggen moeten dan soms dagenlang op transport

Een deel van de vrouwelijke biggetjes wordt niet vetgemest, maar dient later als moedervarken (ook wel fokzeug genoemd). Het varken wordt vastgezet tussen stalen stangen en kunstmatig bevrucht.

Tijdens en na de bevalling staat het varken vast tussen de stangen van haar individuele kraamhok. Ze kan maar één stap voor- of achteruit zetten. Ze krijgt dan meer dan twaalf biggen die al na vier weken bij haar worden weggehaald. In drie jaar tijd wordt ze gemiddeld zesmaal zwanger gemaakt. Na 6 keer bevallen is ze uitgeput en wordt ze geslacht.